

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Christophori Cellarii Compendivm Antiqvitatvm
Romanorvm**

Cellarius, Christoph

Halae Magdeburgicae, 1774

VD18 10161015

Sect. II. De Legibvs Romanorvm.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17085

SECT. II.

DE LEGIBVS ROMANORVM.

C A P. I.

DE LEGIBVS GENERATIM.

§. I.

MAGNA amplitudo vocabuli *legis* est, & latinis auctoribus varia significat. Proprie dicta lex,

parti adsignatae sint. Fuit id in capite fori, sub Capitolio, ut ex CICERO lib. V. in *Verr.* cap. 30. & LIVIO lib. I. cap. 33. & vestigiis latomiarum, quæ adhuc Romæ exstant, liquet. Ab eo carcere alius, in nona regione prope Marcelli theatrum situs, distingui debet, auctore PLINIO lib. VII. cap. 36. & 59. Præter hæc, Romæ ergastula, tam publica, quam priuata fuerunt, quæ omnia vberius monstrauit diss. de vinculis Paulli ex antiquitatum profanarum monumentis illustratis.

II) *Custodia militaris*; qua rei non in carcere servabantur, sed militibus custodiendi tradebantur. Fuit hæc custodia pro delicti ratione mox lenior, quando sine catenis miles reum seruabat; mox durior, quum dextra illius cum sinistra militis per catenam coniuncta esset. Sæpe tutioris custodiæ caussa noxio duo milites additi sunt, quæ omnia fuse probarunt BARNABRISSONIUS de formul. lib. V. p. 473. IVST. LIPSIUS excurs. in Tacit. p. 187. ed. Parif. IAC. LECTIVS ad Modestin. de pœn. tom. I. thes. iur. Rom. Euer. Ortonis p. 151. CORNEL. VAN BYNCKERSHOECK obs. iur. p. 17. LAVR. RAMIRESIUS DE PRADO pentecontarch. cap. V. p. 35. aliisque plures, quos memorata de vinculis Paulli dissertatione p. 39. excitaui.

III) *Custodia apud magistratus*, qua accusati, nobiores potissimum, vbi criminis nondum confessi erant,

con-

lex, ut Ateius Capito apud GELLIVM lib. X. cap. 20. definit, est generale iussum populi, aut plebis, rogante magistratu. Dum dicit generale, vult omnes lege obligari debere. Atque ita lex Manilia, quam Cicero oratione defendit, proprie lex non erat, sed potius priuilegium, quia de uno

Z 2 Pom-

consulibus, prætoribus aliisque magistratibus custodiendi tradebantur, de quo adseruandi reos modo ANT. BOMBARDINVM de carcere cap. XI. p. 85. IOS. WASSE not. ad Sallust. p. 141. IAC. LECTIVM loco excitato & GOTTL. CORTIVM not. ad Sallust. p. 278. adeas.

IV) *Custodia apud fideiussores.* Supra iam observavi, pro iis, qui in ius vocati erant, saepe ab aliis sponctionem præstitam fuisse. Quum vero eiusmodi fideiussores spoondissent, se velle culpam in se suscipere: nisi accusatum stato iudicii die fisterent, saepe fiebat, ut isti, ne fraudarentur, reos in domum suam recipieren ibique custodirent: conf. IVST. LIPSIVS not. in Tacitum p. 8. LAVR. RAMIRESIVS DE PRADO pentecontarch. cap. V. p. 37. BARNAB. BRISSONIVS de form. lib. V. p. 472. & SAM. PITISCVS lex. antiqu. Rom. tom. III. p. 618. Hæc omnia indicata dissertatione cap. I. fusius exposui, vbi de variis custodiarum generibus apud veteres Romanos commentatus sum. In custodiendis in carcere reis Romani & militibus & vinculis vtebantur. Hæc varii fuerunt generis. Alia manus vinciebant & ex catenis constabant, ad quarum duas extremitates annuli lati & crassi, qui claudi & aperiri potuerunt, adnecti solebant: alia pedes coarctabant, quo compedes ac neruus potissimum, a LVCA Act. XVI, 24. ζύλον, ab aliis lignum, numellæ, ποδανακη, ποδασραβη vocatus, pertinent: alia collo incicabant, cuiusmodi boiae & collaria fuerunt.

Pompeio agebat. o) Dum addit, rogante magistratu, consensum ordinum requirit; quia nec consul, neque alius magistratus poterat legem ferre insidente ac inuito populo. Magistratus ergo, consules, tribuni, quod legis habere vim volebant, retulerunt ad populum, interrogantes: an velint, iubeant, hoc ita fieri. Hinc leges dictæ rogationes, p) id est, interrogationes populi; de quibus GELLIVS dicto loco consulatur. §. II.

o) Hæc GELLII & MARII Victorini verbis illustrari possunt. Ille lib. X. cap. 20. priuilegia, inquit, non sunt generalia iussa; neque de uniuersis ciuibus, sed de singulis concepta: quo circa priuilegia potius vocari debent, quia veteres priua dixerunt, quæ nos singula dicimus; hic vero de art. gram. p. 2466. ed. Putschii ita scribit: credo, quod ignoretis nomen, priuilegium quod dicitur. Lex enim priuilegii in unum hominem data est. Eadem tradit & CICERO lib. III. de leg. cap. 19: in priuos homines leges ferri noluerunt, id est enim priuilegium.

p) Rogationem nonnulli ex veteribus a lege distinxerunt. Perspicue istud ex his FESTI verbis discimus: rogatio est, quum populus consulitur de uno pluribusue hominibus, quod non ad omnes pertineat, & de una pluribusue rebus, de quibus, non omnibus, sanciatur. Nam quod in omnes homines resue populus sciuit, lex appellatur. Itaque Gallus Aelius ait: inter legem & rogationem hoc interest: rogatio est genus legis, quæ lex non continuo, ea rogatio non potest non esse lex, si modo iustis comitiis rogata est. His adiungi possunt, quæ ex Aelii Capitonis sententia A. GELLIVS lib. X. noct. Artic. cap. 20. ita refert: plebiscitum est lex, quam plebs, non populus, accipit; sed totius huius rei iurisque, siue quum populus, siue quum plebs rogatur, siue quod ad uniuersos pertinet, caput ipsum & origo, & quasi fons

10.

§. II.

Nata exinde est distinctio inter *legem propriam*, quæ ad ius ciuale referenda est, & inter *impropriam*, de singularem honore, vel iuribus; item inter *legem*, *senatus consultum* & *plebiscitum*, etiam *populscitum*, quod nomen apud **NEPOTEM in Alcibide cap. V. num. 4.** & *Epaminonda cap. VII. num. 4.* occurrit. q.)

Z 3

C A P.

rogatio est; paucisvero interiectis sic pergit: sed quam hæc ita sint; in veteribus tamen scriptis non magnam vocabulorum istorum differentiam esse, animaduertimus. Nam & plebiscita, & priuilegia, translato nomine, leges appellauerunt, eademque omnia confuso & indistincto vocabulo, rogationes dixerunt.

q) Haud abs re erit, distinet hoc loco tradere, qua ratione & quibus ritibus Romani leges suas fecerint & confirmauerint. Leges fere potuerunt magistratus maiores, ut prætores, consules, censores, tribuni militum consulari potestate, ditatores, interreges & ex minoribus magistratibus tribui plebis. Inde non cognitæ sunt leges Aemilia & censoribus & Cornelia de agris proscriptorum, a dicatore; leges Aelia Sentia, Antonia, Ateria, Pinaria a ambitu a consulibus; leges Acilia de repetundis, Aebutia, Aelia, Apuleia, Aquilia, Canuleia cet. a tribunis plebis latæ. Lex Cæcilia de fullonibus a censoribus, Aebutia vero a prætore sancita est, cuius rei & multæ, si necessarium foret, adferri possent exempla. Ipsa lex primum domi scribebatur ab iis, qui eam promulgare volebant, accitis amicis sapientibus, cum quibus omnia studiose expendebant & in primis ad id animum suum adhibebant: num ferenda lex ad utilitatem republicæ spectaret, nec ne? Lex, litteris mandata, senatui tradebatur, quum sine huius consensu cum populo agere, licitum

C A P. II.

DE SENATVS CONSVLTO.

§. I.

SENATVS CONSVLTV M decretum erat a senatu factum, plerumque in publica causa, quum le-

citum haud esset, ut PAULL. MAVTIVS de leg. cap. XXXIV. ANT. AVGVSTINVS d leg. cap. IV. BARN. BRISSONIVS de formul. lib. II. p. 138. IO. GOTTL. HEINECCIVS synt. ant. Rom. urisprud. illustrant. p. 37. pluribus docent. His peratis, ea publice tamdiu ad legendum proponebatur, v inter eum diem, quo ista promulgari, & eum, quo leinde ferri solebat, tri-næ nundinæ intercederent, hæque ratione & a rusticis omnibus, qui ad nundinas n urbem veniebant, legi posset: conf. CICERO orat Philipp. V. cap. II. pro domo cap. XVI. & MACROBVS lib. I. saturnal. cap. 16. Locus, quo lex ferebatur erant prata Flaminia, lucum Petilinum, nonnunquam capitolium; plurimam vero partem forum, aut campus Martius. De foro locupletem testem habemus CICERONEM pro Rab. cap. VII. ubi, si lex ferretur, iquit, conuolareris ad rostra, quippe quæ in foro extierunt. Sanciebantur leges ante solis occasum, diebus fastis, & quidem iis comitialesibus, quibus non de cælctristia ab auguribus obseruata erant signa. Fiebat legis constitutio in comitiis tam curiatis, quam centuriatis & tributis, in quibus præco publice eam prælegebat, huncque statim sequebantur, qui legem ferendam partim suadebant, partim dissuadebant; vti hoc ex QUINTILIANO lib. II. instit. orat. cap. 4. LIVIO lib. XXXIV. cap. 1. & 5. lib. XLV. cap. 21. CICERONE lib. I. epist. 14. ad Atticum, pro leg. Manil. cap. XVII. & de amicit. cap. XXV. liquet, quibus testimonij BARN. BRISSONIVS de form. lib. II. p.

131.

leges propriæ agant de cauſis priuatorum. Du-
plex modus erat faciendi senatusconsultum. Præ-

Z 4 ci-

I3I. & PAVLL. MANVTIVS de leg. cap. XXXV. ad-
iungi possunt. His peractis, in vnam nomina centu-
riarum coniiciebantur, vt sors significaret, quæ centu-
ria prima, secunda, quæ tertia cet. esse debeat in fe-
rendis suffragiis. Prima inter has secundum LIVIVM
lib. IX. cap. 38. principium vocata fuit. Nisi tribuni
plebis, consules & augures intercedebant, tum *rogatio*
fiebat, & quisque ciuis ad centuriam suam, vt suffragi-
um fieret, discedebat. Suffragia olim voce; postea ve-
ro duabus tabellis ferebantur, quarum alteri inscriptæ
erant litteræ V. R., id est, *ut rogas*, in altera vero vo-
calis A, scilicet *antiqua probo* existabat. In eo loco,
vbi populi suffragia colligebantur, exstructi erant pro
numero centuriarum pontes, ex tabulis atque asseribus
facti, hosque singuli ciues transibant, & cistulæ, quæ
ponti adstabant, alterutram tabularum immittebant, &
quidem, si legem probabant, illam, cui litteræ V. R.
inscriptæ erant; alteram vero, vbi ipsis, legem impro-
bandi ac reiiciendi, aderant rationes. Quando popu-
lus, collectis & numeratis tabellis, legem ferendam
comprobauerat, ea, iureiurando confirmata, æri inci-
debat, quo OVIDIUS respicit, quando lib. I. metrum,
v. 88. canit:

Nec verba minantia fixa

Aere ligabantur,

& CICERO, qui orat. Philipp. I. cap. 13: quod erit,
inquit, ita gestum, id lex erit, & in æs incidi iubebi-
tur, hocque & LIVIVS confirmat lib. III. cap. 57. vbi
scribit: priusquam urbem consules egredierentur, leges de-
cemvirales, quibus tabulis XII. est nomen, in æs incisas,
in publico proposuerint: conf. 10. BRODÆVM lib. IV.
miscell. cap. 12. IVST. RYCKIVM de capitol. cap. XXXII.
ANTON. AVGUSTINVM de legib. cap. XVI. & SAM.

¶

cipius fiebat per discessionem , qua in diuersas sententias ibant senatores. *HIRTIVS de bello Gallico lib. VIII. cap. 52.* Alter modus , sed minus frequens , consistebat in exquirendis sententiis , vbi coniul ab illustrioribus sententiam , quid fieri vellent , exigebat. *GELLIVS lib. XIV. cap. 7.*

§. II.

Quum *senatusconsultum* scriberetur , quod plerumque vnius hominis honorem respiciebat , amici & fautores illius , si senatores essent , aut , qui cumque volebant ex senatu , scribendo aderant , eorumque nomina ipsi *senatusconsulto* inserebantur. Exempla habes apud *CICERONEM lib. VIII. epist. 8. num. 12. 15.* & *lib. XV. ep. 6. num. 7. 8.* Quod autem de iis plebs non rogabatur , proprie loquendo leges non erant ; certo modo autem vim legis habuerunt.

§. III.

PITISCVM lex. ant. Rom. tom. II. p. 416. & *not. ad Sueron. p. 56.* Tabulæ hæc æneæ in æarium deferebantur , in quo opes reipublicæ , libri elephantini , signa militaria , aliaque ad rem publicam pertinentia , recondebantur. Leges ibi repositas fuisse , perspicue docet *SVETONIVS vit. Cæsar. cap. XXVIII;* cum quo ea comparanda sunt , quæ *CHRIST. FRID. FRANKENSTEINIUS de æario pop. Rom. cap. IV.* & *PAVLVS MANTIVS de legib. cap. XXXVIII.* hac de re obseruarunt. Quemadmodum nouæ leges ferebantur ; ita antiquæ sæpe correctæ , auctæ , & nonnumquam quoque penitus abolitæ sunt. Si prorsus lex tollebatur , ea *abrogari* ; si sola pars eius delebatur , *deregari* ista dicebatur. Quo stilo leges suas Romani consignauerint , ex egregiis fragmentis legum Seruiliae & Thoriæ apud *CAROL. SIGONIVM de iudiciis p. 610.* & *de antiquo iure Italiae p. 638.* intelligitur.

§. III.

Ceterum distinguntur in *iure* secundum aucto-
rum nomina, qui primi de re vel argumento ad
senatum retulerunt. Hinc in *digestis* memorantur
senatus consulta Tertullianum, Trebellianum, Ma-
cedonianum, Silanianum, Claudianum, Turpil-
ianum, Velleianum, cetera.

C A P. III.

DE PLEBISCITO ET POPV-
LISCITO.

§. I.

PLEBISCITVM sequitur. Est autem scitum ali-
quod statutum; & inde plebiscita, vt ROM-
PEIVS FESTVS definit, adpellantur ea, quæ plebs
suo suffragio sine patribus iussit, plebeio magistratu ro-
gante. GELLIVS lib. XV. cap. 27. ex Lælio Felic-
ce hæc adlegat: ne leges quidem proprie, sed ple-
biscita adpellantur, quæ tribunis plebis ferentibus ac-
cepta sunt, quibus rogationibus patricii ante non te-
nebantur, donec Quintus Hortensius dictator eam le-
gem tulit, vt eo iure, quod plebs statuisset, omnes
Quirites tenerentur. Vide plura leg. II. §. 8. digest.
de O. I. & legis, vbi occasio plebiscitorum explicata-
tur, & legis Hortensiæ simul fit mentio, & cauſſa,
cur tradita sit, adiicitur hisce verbis: quia multæ
discordiæ nascebantur de his plebiscitis, pro legibus
placuit & ea obseruari lege Hortensia; & ita factum
est, vt inter plebiscita & legem species constituendi
interessent, potestas autem eadem esset. Hinc vis,
obligandi vniuersum populum, etiam plebiscitis
data.

Z 5

§. II.

§. II.

Quod vero ante legem Hortensiam plebiscita patricios non obligarent, nec pro lege haberentur; hoc exinde fuit, quia insciente aut inuitu senatu fuerant facta. Ad legem autem propriam requiebatur, ut, quamlibet a tribuno, plebeio magistratu, rogata esset; senatui tamen etiam, antequam confirmaretur, ad consentiendum proponi & exhiberi deberet.

§. III.

Populifictum in se plus est, quam plebiscitum, & vix differt a lege propria: quia *populus* omnes tres ordines comprehendit; *plebs* autem ordo unus est, saltem senatorium excludit. GELLIVS lib. XX. cap. 10.

C A P. IV.

DE ROGATIONIBVS.

§. I.

RO GATI O N E S s̄ a p e p r o l e g i b u s p o n u n t u r a p . CICERONEM & GELLIVM lib. X. cap. 20. Ratio hæc est, quia olim leges, magistratu rogan te, ferebantur: an *plebs*, aut *populus* velit, iubeat, hoc vel illud ita fieri. Caussa erat, quia in libera republica summa potestas magis apud populum, quam apud senatum fuit.

§. II.

Postea autem sub cæsaribus mutata legum consuetudo, principibus summam potestatem a populo ad se reuocantibus. Hinc pleræque leges in digestis & in codice ab imperatoribus dicuntur latæ sine

sine mentione populi, cuius iam potestas exspira-
verat.

C A P. V.

DE HISTORIA LEGVM.

§. I.

QVONIAM de legibus agere cœpimus, non alienum a re erit, historiam etiam atque rationem legum in libera republica aut non longe post mutatam eamdem latarum, paucis explicare. Regum enim leges r) erant imperfectæ, ideoque senatus

r) Reges pro sua, qua prædicti erant, potestate leges ferebant; quorum tamen numerus non adeo magnus existit. Leges has C. Papirius primum concessit, cuius collectio *ius ciuile Papiriuum dicta* & a MACROBIO lib. III. saturnal. cap. II. laudata est; ea vero, præter paucissima fragmenta, dudum periit. Post renatas litteras multi in eo operam suam collocarunt, ut seruatas, quasi ex naufragio, exiguae tabulas colligerent ac restituerent. Inter hos locum habent 10. GVL. FORSTERVS in *historia iuris Rom.* lib. I. cap. 6. FVLVIVS VRSINVS, qui eas Romæ MDLXXXIII. edidit: ANT. AVGUSTINVS, cuius *de legibus* liber cum FVLVIE VRSINI ad leges has notis tom. II. thes. ant. Rom. Grauii p. 1139. seq. exstat: IVST. LIPSIUS in *legibus regiis & decemuiralibus*, tom. IV. operum p. 328. RANDVLPHVS PRATEIVS *iurisprud. vet. Draconis & Solonis cum Roman. iure legum regiarum & decemuiralium collata*, Lugd. Bat. MDLIX. ANTON. CLAR. SYLVIVS libro singulari *ad leges regias & duodecim tabulari*. Parif. MDCIII. Easdem leges a LIPSIIO, ANTON. AVGUSTINO & FVLV. VRSINO collectas, vna cum alijs legibus & senatus consultis FRIDERICVS SYL-

natus Solonis leges petiit ab Atheniensibus, quæ, ad itatum romanum reformatæ, a decemuiris decem tabulis conscribebantur pro numero decemvirorum. Sequenti anno, quæ deesse videbantur, suppleta sunt tabulis duabus, ut duodecim fierent, qui fons est iuris Romani, quo hodieque utimur, quamquam earum sola fragmenta supersunt: s) vide LIVIUM lib. III. cap. 34. §. II.

S Y L E V R G I U S antiquitatibus Romanis DIONYSII Halicarnassei subiecit. His addendi sunt FRANC. BALDVINI lib. II. in leges Romuli ac leges XII. tabularum, & STEPH. VINAND. PIGHIVS tom. I. annal. Rom. FRANC. MODII, IO. ROSINI, THOM. DEMPTERI, THEOD. MARCILII aliorumque non mentionem facio.

s) De legibus decemuiralibus earumque origine supra iam expositum fuit. Ipsæ æneæ tabulæ, quibus inscriptæ fuerunt, anno urbis conditæ CCCLXVIII. in Gallico incendio perierunt, & quainuis eas denuo colligerent, nec solum æri incidenter, sed etiam curarent, ut puerorum memoriæ omni studio imprimerentur, ne vñquam, suberto incendio, ex memoria hominum effluerent; seculo tamen post seruatorem natum sexto eæ amissæ nobisque sola earum fragmenta relicta sunt. Multi eruditorum ad id elaborarunt, vt istas restituerent, ex quibus præcipue ANT. AVGSTINVS, FRANC. HOTTO MANNVS, IAC. RÆVARDVS, THEOD. MARCILIVS, DIONYSIVS & IACOBVS GOTHO FREDI, IVST. LIPSIIVS, CONR. RITTERSHVSIVS aliique plures memorandi sunt. His cel. IO. NIC. FVNCCIVS adiungi debet, cuius *leges XII. tabularum e suis fragmentis restitutæ & obseruationibus critico-antiquariis illustratae* Rintelii MDCCXLIV. prodierunt. Plura de legibus his earumque origine ac fatis exhibet EVERH. OTTO diff. *de legibus duodecim tabularum.* Le-

§. II.

Crescente republica crescebant etiam delicta & quæstiones. Inde nouæ leges latæ, quia ex duodecim tabulis non omnes casus poterant diiudicari. Ex his potissimum eas, saltem præcipuas eorum, memoramus, quæ apud CICERONEM occurunt: quasdam etiam ex digestis, siue pandectis adiicimus. Pleræque autem ab auctoribus denominantur, nonnullæ etiam a materia.

§. III.

Ab auctore nomen habent apud Ciceronem **LEX acilia**, repetundarum: *æbutia*, de curatione & potestate mandanda: *ælia* & *fusia*, de iure comitorum: *æmilia*, sumtuaria: *appuleia*, de coloniis, de maiestate, & alia eiusdem frumentaria: *aurelia*, iudicaria: *cæcilia didia*, de legibus ferendis: *calpurnia*, de ambitu, & alia repetundarum: *cassia*, agraria, de damnatis, & alia tabellaria de iudiciis: *cincia*, de donis & muneribus: *clodia*, frumentaria: *cælia*, de suffragiis: *cornelia* plures, testamentaria, numma-

Legum tribunitiarum, senatusconsultorum aliorumque edictorum fragmenta collecta & illustrata sunt ab **ANT. AVGVSTINO**, qui supra *memorato de legibus libro* aliud *de senatusconsultis* addidit: **PAVLLO MANVTIO libr. de legibus Romanis**: **BARNAB. BRISONIO lib. II. de formul. STEPH. VINANDO PIGHIO annal. urb. Rom. GEORG. SCHVBARTO de fatis iurisprudent. Roman. p. 578. seq. POMPONII LÆTI, FRANC. HOTTOmanni, PAVLLI MERVLÆ, IO. VLR. ZASII aliorumque haud mentione facio: conf. IO. ALB. FABRICIVM bibliothec. latin. vol. I. p. 808. & IO. GOTTL. HEINECCIVM synt. ant. Rom. iurisprud. illustr. p. 3. seq.**

maria, de infamia, de legatis prouincialium magistratum, de magistratibus, de maiestate, de municipiis, de proscriptione, de prouinciarum rectoribus: *curia*, de auctoritate patrum: *domitia*, de sacerdotiis: *fabilia*, de numero sectatorum: *flamnia*, agraria: *flavia*, agraria: *furia*, de testamentis: *gabinia*, de legatis: *gellia cornelia*, de ciuibus: *hirtia*, de Pompeianis: *iuliæ*, de legationibus liberiis, de prouinciis, de repetundis pecuniis, de sacerdotiis: *iunia*, de peregrinis vrbe eiiciendis: *letoria*, de tutelis: *licinia*, de curatione & potestate mandanda, de sacerdotum electione, de sodalitiis: *licinia mucia*, de ciuibus regundis: *mænia*, de magistratibus: *manilia*, de libertinorum suffragiis: *mariæ*, de numimis, de suffragiis: *octauia*, frumentaria: *papiæ*, de ciuitate, de peregrinis: *papiria*, de consecratione, & alia tabellaria de legibus: *plotia*, de vi: *pompeiæ*, de ambitu, de iudicibus: *porcia*, pro tergo & vita ciuium: *pupia*, de senatu coinalibus diebus non habendo: *remmia*, de calumniatoribus: *roscia*, theatalis: *rupilia*, de iudicibus, sortito dandis: *scantinia*, contra impudicos: *sempronia*, agraria, frumentaria, de capite ciuum romanorum, de prouinciis: *seruilia*, de ciuitate, de iudicibus, de repetundis: *terentia cassia*, frumentaria: *thoria*, de vectigalibus: *tullia*, de ambitu: *valeria*, de tyrannide Sullæ: *varia*, de maiestate: *vatinia*, de alternis consiliis, de prouinciis: *voconia*, de hereditatibus seminarum: & aliæ plures. t)

§. IV.

t) Aliæ eiusmodi leges enarrari possent, nisi id ab instituto

§. IV.

In pandectis memorantur *aquilia*, de danno iniuriæ: *atinia*, de usucapione: *cornelia*, de falso, de iniuriis, de lusu, de sicariis & beneficiis: *fibia*, de plagiariis: *falcidia*, testamentaria: *glicia*, de inofficio testamento: *hortensia*, de plebiscitis: *iuliæ*, de ambitu, de annonâ, de maritandis ordinibus, de peculatu, de repetundis, de residuis, de vi priuata, de vi publica: *iunia vellea*, de testamenis: *papia poppæa*, de connubiis: *petronia*, de servis: *pompeia*, de parricidis: *plautia*, de vi: *seribonia*, de lusitanis, & aliæ.

§. V.

Quædam leges, quamvis auctores non ignoti essent, a materia denominabantur. Tales sunt leges agrariæ multæ, u) de agris populi diuidendis, quæ sæpe caussæ tumultus exstiterunt: *annales*, siue annariæ, x) quæ magistratui certam æatem

tuto paullo alienum esse videretur. Qui plura desiderat, præter *PIGHIVM*, *HOTTOANNVM*, *MANTIVM* & *AVGVSTINV* adire potest *SAM. PRITISCV* *lex. ant. Rom. tom. II. p. 419. seq.*

- u) Quo leges cassia, licinia, flaminia, sempronia, apuleia, tullia aliæque pertinent.
- x) Legem annalem L. Villius, tribunus plebis, anno ubi DLXXIV. sanxit, L. Manlio Acidino Fulviano & Q. Fulvio Flacco consulibus. Mentionem legis huius faciunt *LIVIVS lib. XL. cap. 43. CICERO orat. philipp. V. cap. 17. OVIDIUS lib. V. fastor. v. 65.* & *ARNOBIVS adu. gent. lib. II. p. 95. Conf. ANT. AVGVSTINV de legib. tom. II. thes. ant. Rom. Grævii p. 1267. PAVLL. MANVTIV de legib. cap. VI.*

tem præscribabant: frumentariæ variorum: sumtuariæ, y) quibus luxuria conuiuiorum prohibebatur: tabellariae, z) de dicendis sententiis & suffragiis ferendis per tabellas: vicefimarum, de v. etigali vicesimæ: & similes.

C A P. VI.

DE EDICTO PRÆTORIS.

§. I.

POSTERIORVM cæfarum leges ex digestis, codice & nouellis notæ sunt. De *edicto prætoris* tantum pauca hic adiungimus. Qui enim iudiciis ordinariis, in foro habitis, præerat prætor vrbanus, sub initium muneric sui in albo scripta edicta proponebat, supplendi iuris ciuilis caussa, secundum quæ ius per annum suum dicturus esset.

§. II.

Addebat etiam certas formulas, quibus diebus & qua ratione ac modo, a partibus etiam observando, id esset facturus. Hinc, quicquid iussit prætor, *edictum* postea vocabatur, & frequens in iure vox est, *prætor edicit*. Si prætor *edictum* antecessoris retinebat, vocabatur *edictum tralatium*.

§. III.

p. 1043. IVST. LIPSIVM de magistrat. pop. Rom. tom. III. operum p. 1431. & SAM. FITISCVM not. ad Sueton. p. 514.

- y) Huc leges sumtuariæ: æmilia, antia, cornelia, fannia, iulia, licinia & orchia referendæ sunt.
- z) Vide leges cassiam, cœliam, gabiniam, papiriam aliasque apud SAM. FITISCVM lex. ant. Rom. tom. II. p. 421. seq.

§. III.

Tandem Hadriani tempore Saluius Julianus iu-
reconsultus composuit *edictum perpetuum*, quod
prætores obseruarent; nec mutarent edicta annis
singulis. Huius fragmenta satis copiosa supersunt,
a diuersis edita, ex quibus intelligimus, qualia fue-
rint edicta prætorum. a) De auctore huius edicti
vide *EUTROPIVM lib. VIII. cap. 9.*

SECT. III.

DE COMITIIS.

CAP. I.

DE DISTRIBUTIONE POPVLI, CO-
MITIA HABENTIS.

§. I.

ROMANVS populus varie distributus fuit, præ-
cipue a Seruio Tullio, sexto rege, quamuis
Romulus etiam, etsi ruditer, in hac parte egisset.
Huic enim tribuunt tribus & curias, in populo in-
stitutas; classes autem & centurias Seruio. **LIVI-**
vs lib. I. cap. 43. videtur, utrumque dare Seruio,
Romulo nihil, aut parum. Sed forsitan ordinatus
Seruius fecit, quod ruditer Romulus instituerat.
Nam ipse **LIVIVS lib. IV. cap. 4.** Seruio tantum
tribuit descriptionem centuriarum classiumque. b)

§. II.

a) De edictis prætorum iam supra expositum fuit.

b) A **LIVIO DIONYSIVS Halicarnassus**, ab ytroque ve-
ro **PLUTARCHVS** dissentit, ut fuse monstrat **CAROL.**
Cellar. Antiquit. Aa SIGO-